

Dwangverzoeken: procederen (of niet)

NVVK

9 maart 2023

E. van Dijk, Kredietbank Nederland

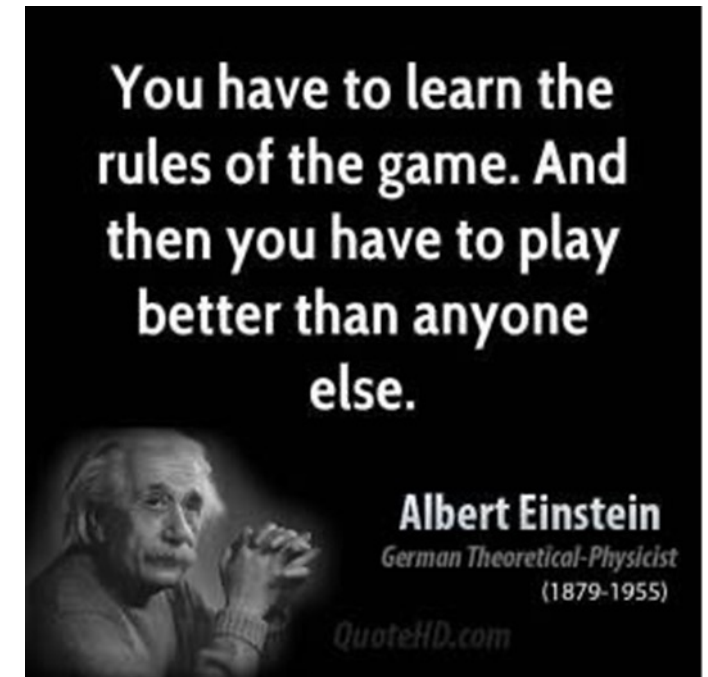
R. Cats, rechtbank De Haag

Dwangverzoek (art. 287a Fw) → verzoekschrift → procederen → procesrecht =

spelregels om te komen tot een eerlijke (en efficiënte) geschillenbeslechting of belangenbehartiging.

→ Zonder kennis van de spelregels kun je niet (goed) meedoen!

- Onpartijdigheid rechter
- Hoor en wederhoor
- Openbaarheid van behandeling, tenzij ...
- Motivering van de beslissing
- Partijautonomie

Hoor en Wederhoor

- Art. 19 Rv.

Hoge Raad 09-11-2012, NJ 2012/637 (beëindiging schuldsaneringsregeling):

het recht op hoor en wederhoor omvat het recht van partijen om kennis te nemen van, en zich te kunnen uitlaten over, alle gegevens en bescheiden die in het geding zijn gebracht en zijn bedoeld om in de oordeelsvorming van de rechter te worden betrokken.

- Gelijkwaardige positie van procespartijen.
- Het recht van beide partijen om te worden gehoord.

→ Wij doen dus niet aan één-tweetjes met een van de partijen.

Hoor en Wederhoor

- ➔ ... De rechter beslist dus aan de hand van inlichtingen/stukken waarvan alle betrokken partijen – tijdig – hebben kunnen kennisnemen én waarover zij zich hebben kunnen uitlaten.
- ⇒ **Bij dwangverzoeken** kan dat soms wat lastig zijn, omdat een dergelijk verzoek vergezeld moet gaan van een WSNP-verzoek, waarin gegevens worden vermeld die de persoonlijke levenssfeer van de schuldenaar raken. De schuldeisers tegen wie het verzoek zich richt ontvangen de ‘basisstukken’ waarop het dwangverzoek wordt beslist: het dwangverzoek (niet het WSNP-verzoek) en de motivering van dat verzoek. Zij kunnen verzoeken om nadere stukken als bedoeld in artikel 3.2.3.4 van het Landelijk procesreglement verzoekschriftprocedures insolventiezaken rechtbanken.
- ⇒ **Dit maakt echter wel dat in het minnelijk traject de schuldhelpverlening soms [zonodig met expliciete instemming van de schuldenaar] de schuldeisers van de nodigde (aanvullende) informatie dient te voorzien om de schuldeisers ‘over de streep te trekken’.**

Het verzoekschrift

Het verzoekschrift met de daarbij gevoegde – vereiste* – bijlagen is de basis voor de behandeling van het verzoek door de rechtbank. De schuldhulpverlener dient te zorgen voor een volledig dossier dat alle benodigde informatie bevat. De rechtbank oordeelt aan de hand van de ingediende stukken.

Een actieve houding van de rechter ziet met name op het stellen van inhoudelijke vragen. Dit gaat NIET zover dat de rechtbank het dossier aanvult. De schuldhulpverlener moet namens de schuldenaar zorgen voor een compleet dossier, dus de vereiste stukken* en de benodigde inhoudelijke gegevens.

In het verzoek **moeten** (inhoudelijke) feiten of omstandigheden worden gesteld die relevant zijn voor de beoordeling van het verzoek: **DE MOTIVERING**.

** Artikel 285 Fw & Landelijk procesreglement verzoekschriftprocedures insolventiezaken rechtbanken.*

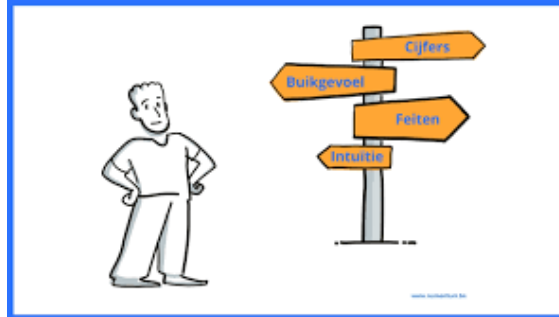
Motiveren: stellen

Zoals al vermeld: De rechter beslist aan de hand van inlichtingen/stukken waarvan alle betrokken partijen – tijdig – hebben kunnen kennisnemen én waarover zij zich (dus) hebben kunnen uitlaten. ➔ **De rechter beslist aan de hand van de feiten en omstandigheden die door – of namens – de verzoeker wordt gesteld.**

➔ In het verzoek moeten dus (inhoudelijke) feiten of omstandigheden worden gesteld die relevant zijn voor de beoordeling van het verzoek = ‘**de motivering**’. ➔ Het gaat daarbij niet om het vermelden van de wettelijke ‘riedel’, maar om de invulling daarvan. ➔ **het waarom.**

Motiveren: onderbouwen

De schuldenaar en de schuldhelpverlener worden niet op hun woord geloofd, zeker niet wanneer een bewering door een schuldeiser wordt betwist. Motiveren is niet alleen **stellen** = beweren, maar ook **onderbouwen** = aannemelijk maken/bewijzen (bijvoorbeeld d.m.v. relevantie stukken).

Dus wanneer bijvoorbeeld wordt gesteld dat schuldenaar arbeidsongeschikt is, moet dat worden onderbouwd met medische stukken.

Dwangverzoek: **Belangenafweging**: aannemelijk maken dat een schuldeiser in redelijkheid niet tot weigering van het minnelijk voorstel heeft kunnen komen, gezien enerzijds de belangen van de schuldenaar en de schuldeisers die wel hebben ingestemd en anderzijds de belangen van de weigeraar (art. 287a Fw) ➔

Motivering: het aanvoeren van feiten en omstandigheden die antwoord geven op de vraag **WAAROM** het belang van de schuldenaar (en de instemmende schuldeisers) zwaarder moet wegen dan het belang van de schuldeisers die niet hebben ingestemd.

Dus: niet alleen stellen dat de belangen van de schuldeiser zwaarder wegen, maar ook onderbouwen **WAAROM dat zo is.**

Belangen:

- Belang schuldeiser: een ieder heeft in beginsel recht op volledige betaling van zijn vordering.
- Belang instemmende schuldeisers: hogere betaling en eerdere betaling.
- Belang schuldenaar: een schuldenvrije toekomst.

Belangenafweging:

Onder verwijzing naar die jurisprudentie wijst de wetgever op de volgende omstandigheden die bij de belangenafweging een rol kunnen spelen (zie ook de conclusie van A-G Timmerman bij HR 14 december 2012, LJN BY0966, nr. 2.6. e.v.):

- **is het schikkingsvoorstel goed en betrouwbaar gedocumenteerd;**
- **is voldoende duidelijk gemaakt dat het aanbod het uiterste is waartoe de schuldenaar financieel in staat moet worden geacht;**
- biedt het alternatief van faillissement of schuldsanering enig uitzicht voor de schuldenaar;
- **biedt het alternatief van faillissement of schuldsanering enig uitzicht voor de schuldeiser: hoe groot is de kans dat de weigerende schuldeiser dan evenveel of meer zal ontvangen;**
- is aannemelijk dat gedwongen medewerking aan een schuldregeling voor de schuldeiser concurrentieverstorend werkt;
- bestaat er precedentwerking voor vergelijkbare gevallen;
- wat is de zwaarte van het financiële belang dat de schuldeiser heeft bij volledige nakoming;
- **hoe groot is het aandeel van de weigerende schuldeiser in de totale schuldenlast;**
- **staat de weigerende schuldeiser alleen naast de overige met de schuldregeling instemmende schuldeisers;**
- is er eerder een minnelijke of een gedwongen schuldregeling geweest die niet naar behoren is nagekomen.

De wetgever voegt hier nog aan toe dat duidelijk moet zijn dat schuldeisers in een gedwongen schuldregeling **een hogere dan wel snellere aflossing** krijgen dan in een wettelijk traject te verwachten is.

Zie o.a.: “De gedwongen schuldregeling: Motiveer het verzoek”, Vakblad Wsnp Periodiek, november 2017 (nr. 4), te vinden via de site van Bureau WSNP (bibliotheek).

Waarneming: het komt nog regelmatig voor dat dwangverzoeken – en met name wanneer het gaat om een saneringsvoorstel – niet (duidelijk) zijn gemotiveerd. Als er al een motivering is bijgevoegd, is dat vaak een algemene standaardriedel.

En de goede trouw dan?

- Hoge Raad 14 december 2012, ECLI:NL:HR:2012:BY0966: De toewijsbaarheid van een (primair) verzoek op de voet van art. 287a lid 1 Fw om een bevel tot instemming met een schuldregeling, is niet afhankelijk van de toewijsbaarheid van een (subsidiair) verzoek op de voet van art. 284 lid 1 Fw tot toepassing van de schuldsaneringsregeling.

maar ook:

Rechtbank Den Haag 28 mei 2020, ECLI:NL:RBDHA:2020:4709: Verweerster baseert haar weigering tot medewerking aan een minnelijke schuldregeling met name op de wijze waarop de vordering is ontstaan, namelijk tanken zonder af te rekenen. **De rechtbank gaat er vanuit dat in het kader van de belangenafweging van artikel 287a lid 5 van de Faillissementswet de aard van de vordering van de weigerachtige schuldeiser het belang van die schuldeiser bij diens weigering kan benadrukken, maar dat dit op zichzelf geen doorslaggevende rol hoeft te spelen.** Zonder daarmee het handelen van verzoekster goed te spreken, kan naar het oordeel van de rechtbank in deze zaak aan de aard van de vordering geen doorslaggevend gewicht worden toegekend. Verweerster is de enige van 23 schuldeisers die weigert in te stemmen met het prognosevoorstel dat namens verzoekster is aangeboden. De vordering van deze schuldeiser is reeds in februari 2014 ontstaan en bedraagt € 67,05, waarmee deze vordering slechts een schamele 0,1% van de totale schuldenlast van verzoekster vertegenwoordigt. Bovendien heeft de aard van de vordering verweerster er de afgelopen zes jaar klaarblijkelijk niet toe bewogen om haar vordering door middel van een executoriale titel te verhalen.

Rechtbank Den Haag 31 oktober 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:11291: Bij de belangenafweging als bedoeld in artikel 287a lid 5, Fw hoeft de aard van de vordering geen doorslaggevende rol te spelen, maar kan die het belang van die schuldeiser bij diens weigering benadrukken. De rechtbank is van oordeel dat die aard, afgezet tegen voormeld gunstiger resultaat bij aanvaarding van het akkoord, niet van doorslaggevende betekenis is.

De wederpartij in een dwangverzoek: richt het verzoek zich tegen de juiste partij?

De rechtbank roept de persoon of onderneming op die in het verzoekschrift staat. →→ Dit moet dus wel de schuldeiser zijn tegen wie het verzoek zich richt →→ Het gaat om de schuldeiser en dus niet om de gemachtigde van de schuldeiser (advocaat, deurwaarder, incassobureau)

Rechtbank Den Haag, 12 september 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:11172 (LBIO)

Optreden ter terechtzitting

Zitting

Kom naar de zitting! De schuldenaar heeft u nodig!

K.G.F. van der Kraats (oratie 30-03-2022):

“Om je recht te kunnen beschermen, moet je immers eerst je rechten kennen, en dat is bij een partij zonder rechtsbijstand niet steeds, of zelfs meestal niet, het geval.”

“Hoewel dus lang niet alle burgers redzaam zijn, zeker niet in stressvolle situaties, veronderstelt het civiele procesrecht van alle deelnemers een hoge mate van zelfredzaamheid.”

“Juist wanneer redzaamheid van het grootste belang is, loopt iemand het meeste risico dat de daarvoor noodzakelijke vermogens tijdelijk worden aangetast.”

“Als je de regels minder goed kent, dan sta je eigenlijk al met 1-0 achter en verlies je al snel.”

Zitting

- De schuldenaar/schuldhelpverlener en de schuldeiser zijn processueel gelijkwaardig.
- De schuldhelpverlener is geen vriend of kennis van de rechter. De enkele omstandigheid dat de schuldhelpverlener een rechter ook in eerdere zaken of in een overlegsituatie heeft getroffen, heeft geen invloed op de processuele positie.
 - ➔ De schuldhelpverlener spreekt de rechter niet bij zijn naam aan (mevrouw/meneer ...).

Zitting

- De schuldhulpverlener is een professional en zou het niet nodig moeten hebben om een schuldeiser neerbuigend tegemoet te treden.

➔ De schuldhulpverlener laat zich leiden door een professionele mening, niet door een persoonlijke mening.

- De schuldhulpverlener wordt als een professional aangemerkt.

De schuldenaar is meestal niet juridisch onderlegd.

De meeste schuldeisers zijn dat evenmin.

De rechtbank toetst de verzoeken, heeft daarvoor relevante informatie nodig en neemt daarbij een actieve houding in.

Zitting

- ➔ De schuldhulpverlener moet er rekening mee houden dat hij kritisch bevraagd kan worden. Dit is geen persoonlijke kritiek o.i.d.
- Van de schuldhulpverlener moet worden verwacht dat hij voorbereid op de zitting verschijnt: juridische kennis van zaken heeft en vooral ook dossierkennis. De uitslating “het is een zaak van mijn collega” is niet acceptabel. Op zitting is het uw cliënt en uw dossier.
- De schuldhulpverlener wordt niet op zijn woord door de rechtbank geloofd. Dit is geen motie van wantrouwen, maar eenvoudigweg een basisprincipe; er is dus geen reden voor verontwaardiging aan de zijde van de schuldhulpverlener, eerder aan de zijde van de rechtbank.

Zitting

- Ook in een dwangprocedure en een voorlopige voorzieningenprocedure richt de schuldhulpverlener zich tot de rechtbank (en niet tot een aanwezig schuldeiser).
- De schuldhulpverlener komt tegelijkertijd met de schuldenaar en de schuldeiser de zittingszaal binnen en vertrekt ook tegelijkertijd.

Na de zitting

- Lees het vonnis, en zeker een afwijzend vonnis.
- Bespreek het vonnis met collega's.

Wijziging van de Faillissementswet ter verbetering van de doorstroom van de gemeentelijke schuldhelpverlening naar de wettelijke schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

GEWIJZIGD VOORSTEL VAN WET 24 januari 2023

De voorgestelde wijzigingen en enige kanttekeningen/vragen.

Citaten uit de parlementaire behandeling:

“Een aantal voorwaarden om van een gemeentelijk schuldhelpverleningstraject te kunnen doorstromen naar de Wsnp blijkt in de praktijk te streng.” (35 915, nr. 2. MvT, p. 2).

“De in 2012 ingezette voortdurende daling van de instroom in het Wsnp-traject, staat op gespannen voet met de onverminderd grote schuldenproblematiek. Geconstateerd is dat dit deels komt omdat twee voorwaarden waaraan de schuldenaar moet voldoen om toegelaten te kunnen worden tot de Wsnp (*de goede trouw toets en de 1-jaarstermijn; rc*), te knellend werken.” (35 915, nr. 2. MvT, p. 7).

“In de praktijk leeft **de perceptie** dat de rechter de goede trouw-toets zeer strikt toepast en nauwelijks gebruik maakt van de hardheidsclausule.” (35 915, nr. 2. MvT, p. 8).

“Voorgesteld wordt een verkorting van de termijn van de “goede trouw toets” (artikel 288, eerste lid, onderdeel b, Fw) van vijf naar drie jaar, met handhaving van de hardheidsclausule (artikel 288, derde lid, Fw). Daarbij zal uitgangspunt zijn dat de hardheidsclausule in beginsel niet zal worden toegepast. Om alsnog toegelaten te kunnen worden op basis van de hardheidsclausule, zal de schuldenaar moeten aantonen dat het hem in minder dan drie jaar gelukt is om zijn gedrag wezenlijk te veranderen en om voor zichzelf een stabiele situatie te creëren die heel anders is dan de situatie waarin hij zich bevond op het moment dat hij niet te goeder trouw handelde bij het aangaan of onbetaald laten van schulden. Een dergelijke verandering is moeilijk te realiseren binnen zo een korte periode. Daarom zal de hardheidsclausule ook alleen in duidelijke uitzonderingsgevallen worden toegepast.” (35 915, nr. 2. MvT, p. 8).

- ➔ Tot zover ging het in de PG over de driejaarstermijn goede trouw en de tienjaarstermijn.
- ➔ *Terzijde*: WSNP-monitor: 2021: 89% toewijzing WSNP-verzoeken.

Amendement Kathman (35 915, nr. 12): **looptijd 18 maanden:**

“De ruim 600.000 huishoudens in de problematische schulden ervaren grote stress. Voor hen is het elke dag weer de vraag of zij voldoende geld hebben om eten te kopen of de huur te betalen. Gemiddeld vragen burgers pas na **5 jaar** hulp. Na een periode van stabilisatie volgt een schuldregeling van minstens **3 jaar**. De periode dat mensen in de schulden zitten kan daardoor oplopen tot **9 jaar**. Uit onderzoek blijkt dat de gevolgen hiervan niet alleen desastreus zijn voor het individu, maar ook tot hoge maatschappelijke kosten leiden. Voor veel burgers is het perspectief op een jarenlange schuldsanering zelfs reden om helemaal geen hulp te vragen. De schuldsanering moet korter, zodat mensen kunnen werken aan een schuldenvrije toekomst. Maar ook voor schuldeisers komt er daardoor meer duidelijkheid over welk bedrag zij op hun vordering nog tegemoet zien. **Een schuldsanering van drie jaar is daarom gewoonweg te lang.** Mensen in de schulden zitten hierdoor onnodig in de problemen en kunnen hierdoor niet aan de slag met hun arbeidsmarktkansen en hun gezondheid. Dit amendement zorgt ervoor dat, in lijn met de motie-Jetten cs, de Wet schuldsanering natuurlijk personen (WSNP) in duur wordt beperkt tot anderhalf jaar. Tevens regelt dit amendement dat de rechter de termijn kan verlengen met maximaal twee jaar, zoals in de huidige wet ook staat.”

Amendement Kathman (35 915, nr. 13): **aanvang looptijd**

“Vanaf de start van de schuldregeling wordt de aflossingscapaciteit vastgesteld. Echter het kan voorkomen dat het minnelijke traject mislukt, bijvoorbeeld omdat de schuldeisers niet akkoord gaan met het voorstel. Dan kan de Wsnp uitkomst bieden. Op dit moment is het zo geregeld dat de aflosperiode in de Wsnp pas vanaf het moment dat de rechter uitspraak doet. Dit terwijl mensen met problematische schulden dan soms al vele maanden tot zelfs ruim een jaar aan het aflossen zijn. Deze extra aflossingen hebben geen effect op het bedrag of de duur van de schuldsaneringsregeling die de rechter uitspreekt. De indiener is van mening dat dit ongewenst is en om die reden regelt dit amendement dat de termijn van de schuldsaneringsregeling start vanaf het moment dat de gemeente met de schuldhulpverlening start.”

NVVK – brief 10 augustus 2022:

Verkorting naar 18 maanden: “Het voorstelde amendement (35915 nr. 12) heeft een hoog ‘trial and error’-gehalte. Het kan de spijker op de kop slaan of de plank volledig mis. Gegevens en onderzoek om een goede voorspelling te kunnen doen ontbreken.”

Aanvang looptijd: “De NVVK is buitengewoon positief over het voorstel om de ingangsdatum te verleggen naar de datum waarop de minnelijke schuldregeling is gestart.”

Bureau WSNP – brief 16 augustus 2022:

Duur: “Al ruim 30 jaar wordt er in het minnelijk, en later ook in het wettelijk traject uitgegaan van een aflossingstermijn van drie jaar. Uit geen enkel onderzoek is gebleken dat deze termijn te lang is.”

Ingangsdatum: “De reden waarom in beginsel de duur van het minnelijk traject niet leidt tot verkorting van de wettelijke termijn is dat rechtbanken onvoldoende zicht hebben op de kwaliteiten van het minnelijk traject. Bureau Wsnp is van mening dat het wijzigen van de ingangsdatum **met inachtneming van bepaalde voorwaarden** kan leiden tot een regeling die laagdrempeliger is en beter is vol te houden voor burgers.”

➔ Voorwaarden: het invoeren van een landelijk kwaliteitskader voor alle gemeenten en een strikte naleving van het vtlb-rapport bij het vaststellen van het vtlb en de afloscapaciteit.

Artikel 285 lid 1c onder f:

[amendementen 7→10→14→17→20]

In het verzoekschrift of in een daarbij te voegen bijlage worden opgenomen:

- f. een met redenen omklede verklaring dat er geen reële mogelijkheden zijn om tot een buitengerechtelijke schuldregeling te komen, alsmede over welke aflossingsmogelijkheden de verzoeker beschikt, afgegeven door het college van burgemeester en wethouders van de gemeente van de woon- of verblijfplaats van de schuldenaar of een persoon als bedoeld in artikel 48, eerste lid, onderdeel c, van de Wet op het consumentenkrediet. **Als aannemelijk is dat onvoldoende aflossingsmogelijkheden bij de schuldenaar of andere omstandigheden het onmogelijk maken om tot een buitengerechtelijke schuldregeling te komen, hoeft voor de afgifte van deze verklaring niet eerst een poging te zijn gedaan om tot een dergelijke regeling te komen.** Het college kan deze bevoegdheid mandateren aan een gemeentelijke kredietbank als bedoeld in de Wet financieel toezicht, aan instellingen als bedoeld in artikel 48, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op het consumentenkrediet of aan krachtens het eerste lid, onderdeel d, van dat artikel aangewezen natuurlijke personen of rechtspersonen, dan wel categorieën daarvan;

➤ **Waarom maken onvoldoende aflossingsmogelijkheden bij de schuldenaar het onmogelijk om tot een buitengerechtelijke schuldregeling te komen?**

Wie bepaalt dat?

Minimale aflossing van artikel 475dc Rv (5%-regel)? In beginsel dient een ieder 5% van zijn netto-inkomen in te zetten voor de aflossing van zijn schulden, ook bij een beslag op een bijstandsuitkering.

➤ **Wat zijn andere omstandigheden die het onmogelijk maken om tot een buitengerechtelijke schuldregeling te komen?**

Dat één van de schuldeisers vooraf al heeft laten weten niet in te stemmen met een schuldregeling? ➔ Voor een degelijk geval kennen wij toch het dwangverzoek?

Dat het niet mogelijk is om binnen afzienbare tijd een volledig beeld te krijgen van alle schulden?

Wanneer is dat het geval? Is een zo goed mogelijk (i.p.v. een volledig) beeld niet voldoende? Stimuleert dit niet een afwachtende houding van schuldhelpverleners?

Artikel 288 lid 1, onderdeel b (goede trouw toets):

[memorie van toelichting]

Het verzoek, bedoeld in artikel 284, eerste lid, wordt slechts toegewezen indien voldoende aannemelijk is:

- b. dat de schuldenaar ten aanzien van het ontstaan of onbetaald laten van zijn schulden in de **drie** jaar voorafgaand aan de dag waarop het verzoek is ingediend, te goeder trouw is geweest; en

Artikel 288 lid 2 (tienjaarstermijn)

[amendementen 8→11→15→18→21]

Het verzoek wordt evenwel afgewezen:

- a. indien de schuldsaneringsregeling reeds op de schuldenaar van toepassing is;
- b. indien de poging tot een buitengerechtelijke schuldregeling niet is uitgevoerd door een persoon of instelling als bedoeld in artikel 48, eerste lid, van de Wet op het consumentenkrediet; **of**
- c. indien de schuldenaar schulden heeft welke voortvloeien uit een onherroepelijke veroordeling als bedoeld in artikel 358, vierde lid, ter zake van een of meer misdrijven, welke veroordeling onherroepelijk is geworden binnen vijf jaar voor de dag van indiening van het verzoek, tenzij de rechter aanleiding ziet een langere termijn in acht te nemen.**.; of**
- ~~d. indien minder dan tien jaar voorafgaande aan de dag waarop het verzoek is ingediend, ten aanzien van de schuldenaar de schuldsaneringsregeling van toepassing is geweest, tenzij deze toepassing is beëindigd op grond van artikel 350, derde lid, onder a of b of op grond van artikel 350, derde lid, onder d, om redenen die de schuldenaar niet waren toe te rekenen.~~

Artikel 349a lid 1 (looptijd WSNP)

[amendementen looptijd 12→22→28→30]

[amendementen ingangsdatum 13→23→29]

De termijn van de schuldsaneringsregeling bedraagt **anderhalf** jaar, te rekenen van de dag van de uitspraak tot de toepassing van de schuldsaneringsregeling, die dag daaronder begrepen, **dan wel van de dag waarop de eerste aflossing is gedaan in het kader van de buitengerechtelijke schuldregeling als bedoeld in artikel 285, eerste lid, onder f, indien die dag eerder is gelegen**. In afwijking daarvan kan de rechter de termijn op ten hoogste **drieënhalf** jaar stellen als de aard van de schulden daartoe aanleiding geeft of de schuldenaar niet aan al zijn uit de schuldsaneringsregeling voortvloeiende verplichtingen kan voldoen, onder de voorwaarde dat voor de gehele termijn tevens een nominaal bedrag wordt vastgesteld als bedoeld in artikel 295, derde lid.

Begin looptijd WSNP: 18 maanden vanaf de dag waarop de eerste aflossing is gedaan in het kader van de buitengerechtelijke schuldregeling.

- Aflossen = Afdracht = Sparen? [of daadwerkelijk betalen?]
- **Wordt het moment, maar OOK de hoogte van de eerste – en de daarop volgende – aflossingen getoetst?**
- **Aflossing op basis van de beslagvrije voet of een Vtlb?**
- **Wettelijke basis buitengerechtelijke Vtlb-vaststelling? [vgl. 295 lid 3]**
- Nekslag voor de dwangverzoeken?
- Buitengerechtelijk traject met 18 maanden aflossing: tegelijk toelatingsverzoek én beoordeling schone lei?
- **Voor de schone lei: wordt dan ook gekeken naar de buitengerechtelijke periode → Hoe wordt dan getoetst aan de WSNP-criteria voor een schone lei?**
- Betekenis voor een saniet die via een faillissement (waarin is afgelost) in de WSNP komt?

Artikel 349a lid 2 (verlenging looptijd)

[amendementen looptijd 12→22→28→30]

De rechter-commissaris kan bij schriftelijke beschikking de termijn ambtshalve, dan wel op verzoek van de bewindvoerder, de schuldenaar, of een of meer schuldeisers wijzigen. De rechter-commissaris kan de termijn verlengen als de schuldenaar niet aan al zijn uit de schuldsaneringsregeling voortvloeiende verplichtingen kan voldoen, of als de schuldenaar toerekenbaar tekort is geschoten in de nakoming van een of meer uit de schuldsaneringsregeling voortvloeiende verplichtingen **of als zich andere omstandigheden voordoen, die bij algemene maatregel van bestuur kunnen worden bepaald**. De termijn bedraagt ten hoogste **vijf*** jaar. De bewindvoerder geeft van de gewijzigde termijn onverwijld kennis aan de schuldeisers. De rechter-commissaris dient de schuldenaar in de gelegenheid te stellen te worden gehoord, alvorens te beslissen de termijn te verlengen.

* De gewijzigde amendementen Kathmann en Ceder, vervanging van nrs. 12, 22 en 28 vermeldde aanvankelijk onder meer:

- wordt o.a. voorgesteld 349a als volgt te wijzigen: “Het tweede lid wordt als volgt gewijzigd: (...) b. In de derde zin wordt “vijf jaar” vervangen door drieënhalf jaar”

Dit is in amendement nr. 30 (ter vervanging van nr. 28) verdwenen.

Daarin wordt vermeld: “De rechter-commissaris krijgt wel de mogelijkheid om het traject langer te laten duren. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald onder welke omstandigheden dit aan de orde zou moeten zijn. De rechter-commissaris kan daarnaast de bij aanvang gestelde termijn verlengen tot maximaal vijf jaar als de schuldenaar niet aan al zijn uit de schuldsaneringsregeling voortvloeiende verplichtingen kan voldoen, of toerekenbaar tekort is geschoten in de nakoming van deze verplichtingen, zoals in de huidige wet ook het geval is.”

Tot slot: de 1.000-euro vraag:

Hoe gaat het overgangsrecht er uit zien?

voor 1 januari 2024 → looptijd 36 maanden & na 1 januari 2024 in de WSNP → looptijd 18 maanden met aftrek minnelijke periode → ???redelijk en uit te leggen???

Er zijn op 15 februari 2023 in de Tweede Kamer aan de minister vragen gesteld over het overgangsrecht (vraag2023Z02660).